

OGÓLNOPOLSKI ZWIĄZEK ZAWODOWY PIEŁĘGNIAREK I POŁOŻNYCH ZARZĄD KRAJOWY

Warszawa, 15 kwietnia 2016r.

ZK-329/VII/2016

Dr
Konstanty Radziwiłł
Minister Zdrowia

Szanowny Panie Ministrze

Zarząd Krajowy OZZPiP, obradujący na nadzwyczajnym posiedzeniu w dniu 14.04.2016r. wyraża ogromne zaniepokojenie trybem pracy podzespołu w sprawie minimalnego wynagrodzenia pracowników podmiotów wykonujących działalność leczniczą. Według informacji przekazanych przez przedstawicieli Forum Związków Zawodowych ze spotkania, jakie odbyło się w dniu 13.04.2016r. w Ministerstwie Zdrowia wynika, że jest forsowana szybka ścieżka przyjęcia załącznika do projektowanej ustawy określającego podział pracowników podmiotów wykonujących działalność leczniczą i przypisanie im współczynników pracy, podczas gdy nie jest nawet wstępnie przedyskutowana i przyjęta sama merytoryczna treść ustawy.

W naszej ocenie bezwzględnie w pierwszej kolejności należy określić zakres przedmiotowy i podmiotowy działania ustawy, a także wynegocjować ewentualne okresy przejściowe do jej wprowadzenia, a dopiero efektem końcowym jest opracowanie załącznika do tej ustawy.

I. Jako strona społeczna organizacje związkowe muszą wypracować wspólne stanowisko, czy projektowana ustawa ma obejmować tylko i wyłącznie pracowników zatrudnionych na podstawie kodeksu pracy, czy jednak szerzej winna obejmować wszystkie osoby wykonujące pracę zarobkową. Ta kwestia jest niezmiernie ważna do oceny skutków finansowych działania ustawy, a zatem bezpośrednio wpływa na treść załącznika. OZZPiP zwraca uwagę, że jeżeli strony zdecydują się uregulować ustawowo tylko wysokości wynagrodzeń na podstawie stosunku pracy to niestety w praktyce może to w Polsce doprowadzić do mechanizmu wyprowadzania pracowników z umów o pracę na rzecz innych poza Kodeksem pracy form zatrudnienia albo do powstania jeszcze bardziej dziwnego mechanizmu tj. ograniczania wymiarów etatów (np. 1/2, 2/5) kosztem zwiększania form zatrudnienia na podstawie umów cywilno – prawnych.

Mając na uwadze te niebezpieczeństwa OZZPiP uważa, że postulat podstawowy organizacji związkowych winien dążyć do uregulowania tą ustawą wszystkich osób świadczących pracę zarobkową na rzecz podmiotów wykonujących działalność leczniczą. W tym celu proponujemy, aby w preambule ustawy zaproponować zmianę, że jest to ustawa w sprawie minimalnego wynagrodzenia osób wykonujących pracę zarobkową w podmiotach wykonujących działalność leczniczą i konsekwentnie tam gdzie ustawa używa zwrotu „pracownik” w różnych formach stosować zwrot „osoba wykonująca pracę zarobkową”.

Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych Zarząd Krajowy z siedzibą w Warszawie

ul. Podwale 11 lok. 311 | 00-252 Warszawa tel. (022) 504 42 67 | 504 42 69 | fax. (022) 504 42 54 | e-mail: biuro@ozzpi.com.pl | www.ozzpi.com.pl

NIP: 888-20-68-724 | REGON: 910234133

W konsekwencji konieczna jest także zmiana definicji ustawowej w art. 2 pkt. 3) – zamiast „pracownik (...)”, wskazać przykładowo :

„osoba wykonująca pracę zarobkową – należy przez to rozumieć pracownika w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy (Dz.U. z 2014r. poz. 1502 z późn. zm.) zatrudnionego w podmiocie wykonującym działalność leczniczą oraz osobę świadczącą osobiście pracę za wynagrodzeniem na rzecz podmiotu wykonującego działalność leczniczą na innej podstawie niż stosunek pracy, niezatrudniającej do tej pracy innych osób niezależnie od podstawy zatrudnienia”.

Decyzja w tej sprawie winna być konsekwencją choćby wprowadzania przez ustawodawcę do przepisów powszechnie obowiązujących stawki minimalnego wynagrodzenia godzinowego, także dla osób zatrudnionych na umowach cywilno – prawnych.

II. Strony winny przemyśleć również definicję zawartą w art. 2 pkt. 2 projektu ustawy tj. definicję podmiotu wykonującego działalność leczniczą. Zgodnie z zaprezentowaną propozycją podmiotem takim ma być tylko podmiot wykonujący działalność leczniczą w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy o działalności leczniczej, ale z wyłączeniem jednego rodzaju podmiotów o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt. 7 tej ustawy - wyłączenie ma objąć jednostki wojskowe w zakresie w jakim wykonują działalność leczniczą. Nie rozumiemy jaki jest racjonalny powód wyłączenia spod działania ustawy pracowników jednostek wojskowych. Uważamy również, że konieczne jest rozważenie objęcia zakresem działania ustawy także domy pomocy społecznej i całodobowe placówki opiekuńczo – wychowawcze (są uregulowane w ustawie o pomocy społecznej), a także stacje krwiodawstwa i ośrodki adopcyjne. Kwestia ta winna być przynajmniej przedmiotem dyskusji stron na Zespole, co jeszcze nie miało miejsca.

III. W projektowanej ustawie mowa jest o minimalnym wynagrodzeniu zasadniczym, jednak konieczne jest w ocenie OZZPiP wypracowanie definicji co ustawodawca rozumie na potrzeby tej ustawy za „wynagrodzenie zasadnicze”. Od tej definicji zależą przecież skutki finansowe działania ustawy.

IV. Zwracamy uwagę, że w art. 6 projektu ustawy jest prawdopodobnie omyłkowo dwa razy użyty zwrot „pracodawca” zamiast definicji ustawowej „podmiot wykonujący działalność leczniczą”.

V. Najważniejsza kwestia jaka wymaga negocjacji to :

1/ Ustalenie współczynnika pracy dla wszystkich pracowników podmiotów wykonujących działalność leczniczą, w tym naszej grupy zawodowej pielęgniarek i położnych. Współczynniki te nie zostały dotąd przez żadną ze stron zaproponowane, a od ich wysokości zależy poziom minimalnego wynagrodzenia zasadniczego, który ma być liczony jako iloczyn przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej oraz właśnie wynegocjowanego współczynnika. Konieczne jest także precyzyjne zdefiniowanie o jakie przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej chodzi (czy roczne, czy kwartalne oraz czy rzeczywiste za okres poprzedni czy też planowane na dany rok).

2/ Ustalenie okresu przejściowego – w art. 6 ust. 1 projektu ustawy jest pozostawione miejsce na wpisanie daty – jednak nikt dotąd nie podjął rozmów jak długie mają być okresy przejściowe, które w praktyce oddalają (odroczyć) stosowanie ustawy.

VI. Art. 6 ust. 2 przewiduje opis sposobu dochodzenia do ustalania poziomów minimalnego wynagrodzenia w okresie przejściowym tj. do dnia wpisanego w art. 6 ust. 1. Niezależnie od opisanego sposobu „ucierania” stron w trakcie negocjacji w poszczególnych zakładach pracy w okresie przejściowym to przy tak proponowanym zapisie zwracamy uwagę – szczególnie stronie społecznej - że ostatecznie i tak do samego końca okresu przejściowego o wysokości rzeczywistych wynagrodzeń w podmiocie wykonującym działalność leczniczą będzie decydował samodzielnie pracodawca. Zapis projektowanej ustawy stwierdza bowiem, że gdy nie dojdzie w danym roku w okresie przejściowym do zawarcia porozumienia, to do wyłącznej kompetencji pracodawcy jest określenie na dany rok poziomów wynagrodzeń, a dodatkowo jeszcze projekt ustawy wskazuje, że pracodawca ma uwzględniać sytuację i możliwości finansowe. Dla OZZPiP jest zatem oczywiste, że im dłuższy okres przejściowy na wejście w życie ustawy, to tym bardziej oddala się możliwość wejścia jej w życie. W praktyce w okresie przejściowym może powstać sytuacja, że w ogóle w danym podmiocie nie będą przez kolejne lata dokonywane żadne podwyżki wynagrodzeń, bo pracodawca będzie się zasłaniał sytuacją i możliwościami finansowymi. Teoretycznie może być nawet jeszcze gorzej, bo pracodawca będzie mógł zarządzeniem nawet i obniżyć dotychczasowe wysokości wynagrodzeń zasadniczych (ustawa nie zakazuje obniżenia wynagrodzeń w okresie przejściowym).

OZZPiP uważa, że znacznie lepszym rozwiązaniem prawnym – jeżeli okres przejściowy musi w ogóle być wprowadzany - jest przyjęcie do załącznika przejściowych (stopniowo wzrastających) współczynników pracy obowiązujących dla poszczególnych grup zawodowych np. w latach 2016, 2017 i 2018, a np. od 2019 obowiązują już współczynniki docelowe.

VII. Dopiero uzgodnienie w/w kwestii pozwoli przejść do wypracowania treści załącznika do projektu ustawy, który pozwoli oszacować jej rzeczywiste skutki finansowe. Projekt załącznika przedstawiony na posiedzeniu Zespołu w dniu 13.04.2016r. w ocenie OZZPiP jest niespójny i pobieżny. Z przekazanych informacji wynika, że bazą do jego opracowania miało być rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 20.07.2011r. w sprawie kwalifikacji wymaganych od pracowników na poszczególnych rodzajach stanowisk pracy w podmiotach leczniczych niebędących przedsiębiorcami (Dz.U. nr 151 poz. 896). Tymczasem po jego analizie wstępnej już można zauważyć, że zostały całkowicie pomieszone stanowiska pracy. Przykładowo znacznie ograniczono w porównaniu z w/w rozporządzeniem liczbę stanowisk pracy w działalności podstawowej, a równocześnie w sposób niezrozumiały rozbudowało liczbę stanowisk pracowników administracyjnych, technicznych i ekonomicznych oraz pracowników gospodarczych. Projektowany załącznik zawiera również błędy merytoryczne poprzez pomylenie pojęcia „specjalizacji” ze „specjalnością” co nie jest tożsame.

Zwracamy uwagę, że strony doszły do wstępnego porozumienia, że kryterium podziału pracowników winny być wykształcenie i kwalifikacje tymczasem, przekazany projekt załącznika jest zbudowany na rodzaju zajmowanego stanowiska pracy, a więc zupełnie przeciwnie do wstępnych ustaleń. Z zaskoczeniem porównaliśmy obecnie przekazany projekt załącznika z projektem przygotowanym przez stronę rządową. Oba projekty różnią się całkowicie i nie da się ich wzajemnie pogodzić, ani uzupełnić.

Projektowana ustawa nie zawiera również żadnych sankcji prawnych dla pracodawców, którzy nie wypłacali by pracownikom lub osobom wykonującym pracę zarobkową gwarantowanych minimalnych wynagrodzeń zasadniczych.

Niniejsze stanowisko jest tylko stanowiskiem Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych w Warszawie, a więc organizacji która reprezentuje tylko jedną grupę zawodową. Konieczny jest niezbędny czas, aby w kwestii projektu ustawy mogły się również wypowiedzieć pozostałe organizacje związkowe zrzeszone w Forum Związków Zawodowych reprezentujące także inne grupy zawodowe pracowników podmiotów wykonujących działalność leczniczą. Negocjowana ustawa może w końcu w sposób trwały uregulować zatrudnienie pracowników i zleceniobiorców przez podmioty służby zdrowia, zatem musi być ona spójna i kompletna. Ustawa nie może zawierać przepisów niejasnych i nieostrych, bo będą one z całą pewnością wykorzystane przez niesolidnych pracodawców w celu obejścia jej stosowania.

2 poważaniem

Przewodnicząca
Zarządu Krajowego OZZPIP
Lucyna Dąbrowska